

ԼԵՒՈՐ ՄԱՆՈՒԷԼԵԱՆՅԻ

I

Տեսէք—ցըրտաշունչ, դաժան ձըմեռը
Գետի երեսին կապանք է ձըգում.
Կապուտակ, վըճիա նորա ջըրերը
Պայծառ արևից ծածկել է ուզում.
Բայց ալիքներն ազատ, անվեհեր
Մթթ է կը կըրեն անարդ շըղթաներ:
Եւ կոհակները չը հանդուրժեցին.
Նսախ խուլ տըրջսւնջի ձայներ հանեցին
Եւ մի օր չ'անցած՝
Նոքա կառաղած
Մէջք, գըրոհ տըւին
Խոչընդոտներին,
Եւ արագընթաց նոցա հոսանքը
Փըշըեց, խորտակեց ամուր կապանքը.
Ապա յաղթական աղաղակներով
Զօրեղ ալիքներն
Գընդակի նըման խաղացընելով
Սառցի բեկորներն՝
Տարան յանձնեցին
Մըռընչող ծովին: